

JULIO is een Spaanse of Italiaanse variant van **JULIUS**

----- door Dries van den Akker s.j. (zie ook: www.heiligen-3s.nl)

Betekenis

Gaat terug op de oude Romeinse geslachtsnaam der Julii (vgl. Gaius Julius Caesar). De oorspronkelijke betekenis ervan wordt op twee manieren uitgelegd:

- 1] afkomstig van het Griekse 'ioulos' = 'de eerste - wollige - baardharen', vandaar 'jeugdig';
- 2] afgeleid van 'Jovilius', het bijvoeglijk naamwoord dat bij Zeus/Jupiter behoort: dus 'aan Jupiter gewijd' of 'bij Jupiter behorend'.

*

Julius I Paus, Rome, Italië; † **352**; **feest 12 april**. Hij was van Romeinse afkomst. Op 6 februari 337 werd hij gekozen tot opvolger van paus Sint Marcus († 336; feest 7 oktober). Julius was bisschop van Rome in een tijd, dat het vroege christendom juist vaste voet begon te krijgen in het Romeinse Rijk en aan het begin stond van een enorme bloei. Ruim twee maanden na zijn benoeming stierf keizer Constantijn de Grote († 337; feest 21 mei). Deze had de christelijke godsdienst een voorkeurspositie in zijn rijk gegeven. Tegelijkertijd werden de christenen verscheurd door diepgaande meningsverschillen over de inhoud van het geloof, vooral door het Arianisme.

De leer der Arianen gaat terug op de priester Arius uit Egypte († 336). De aanhangers ervan konden niet geloven, dat Jezus de Zoon van God genoemd kon worden. Hij was een bijzonder mens geweest, maar Zoon van God...? Zij kunnen zich niet voorstellen dat God mens kan worden. Zij zeggen: "Het goddelijke en het menselijke: die twee passen niet bij elkaar. Het is óf het één óf het ander. Een mens kan nu eenmaal niet uit God voortkomen. Mensen kunnen door God worden gemáákt, zoals een houtsnijder beeldjes maakt. Net zomin als houten beeldjes uit een beeldhouwer worden geboren, net zomin kan een mens uit God voortkomen."

Deze leer werd reeds op het Concilie van Nicea, dat onder leiding stond van keizer Constantijn de Grote (325), officieel als ketterij bestempeld. Maar de ruzie tussen deze dwaalleer en de ware leer heeft honderden jaren geduurd en talloze slachtoffers geëist.

In 339 werd bisschop Athanasius de Grote van Alexandrië († 373; feest 2 mei) door de oosterse bisschoppen, die voor het merendeel de leer van Arius volgden, van zijn zetel verdreven. Hij vond een gastvrij onthaal bij paus Julius in Rome. In het jaar daarop riep Julius te Rome een synode bijeen (340-341). Nu bestond de vergadering vooral uit westerse bisschoppen. De leer van Nicea werd er nog eens onderstreept, terwijl de veroordeling van het Arianisme nogmaals werd bekrachtigd. Dit veroorzaakte op de synode van oosterse bisschoppen te Antiochië in Syrië geweldig veel consternatie: de westerse collega's verklaarden hun veroordeling van Athanasius uit het jaar 339 onrechtmatig. Julius stemde ermee in, dat er een nieuwe synode bijeen zou worden geroepen om de zaak nog eens zorgvuldig te onderzoeken. Zo kwamen er belangrijke afvaardigingen van oosterse en westerse bisschoppen bijeen op de synode van Sardica (= Sofia 342-343). Julius hield er onverkort vast aan de ware leer. Maar de oosterse bisschoppen bleven bij hun mening, dat de verbanning van Athanasius rechtmatig was. Zij zegden hun vertrouwen in Julius op en erkenden hem niet langer als bisschop van Rome, omdat hij de bisschop van Alexandrië bij zich in huis genomen had. Ze vonden, dat hij net als collega Athanasius verbannen moest worden. Ontgoocheld keerde Julius naar Rome terug. Intussen had hij zich door vele blijken van naastenliefde bij zijn gelovigen in Rome ongelooflijk populair gemaakt. Hij stierf in 352, geliefd bij zijn mensen en vooral door de meerderheid van zijn collega's uit het oosten gemeden als de pest. Reeds twee jaar na zijn dood werd hij daar algemeen als heilige vereerd. Hij werd opgevolgd door paus Liberius.

Er zijn nog twee pausen geweest die **Julius** heetten: **Julius II** (= Giuliano della Rovere; gekozen: 31 oktober 1503; † 21 februari 1513). **Julius III** (= Giovanni Maria Ciocchi del Monte; geb.: 1487 te Rome; paus gekozen: 7 februari 1550; † 23 maart 1555).